

efter, og der er derfor ikke Tvivl om, at inden ret længe vil man fra alle Egne af Jylland kunne komme lettere og billigere og hurtigere til Viborg, end man vil kunne komme til Aarhus. Det er det, jeg mener, man bør se paa. Men der er en anden Ting, som man efter min Mening ogsaa bør se paa, og som jeg vil nævne, da det ikke tidligere er fremdraget under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, nemlig det, at Provinsarkivet er beliggende i Viborg. I dette Arkiv er der en Opsamling af alle ældre Dokumenter for hele Landsdelen, og det er klart, at der i en Mængde Retssager vil være Brug for gamle Kirkebøger, Skifteprotokoller, Pantebøger, Domsprotokoller, gamle Aviser og andre Rariteter, og saa synes jeg, at der er noget urimeligt, noget søgt og unaturligt i, at man, naar man har dette værdifulde Materiale samlet i Viborg, hvor der ofte vil være Brug derfor ved Behandlingen af Retssager, da vil flytte Landsretten til Aarhus og altsaa gøre de Vanskeligheder, som det ærede Medlem for Ribe netop klager over med Hensyn til Provinsarkivets Beliggenhed, større end nu. Det kan være galt nok, det tør jeg ikke sige, at Arkivet i sin Tid kom til at ligge i Viborg, sagde det ærede Medlem; men nu ligger det en Gang der, og vil det saa ikke være det rigtigste at lægge en af de Anstalter der, som skulle benytte Arkivet, end at lægge den milevidt borte fra denne By i Aarhus? Til Slutning skal jeg blot bemærke, at det ikke er rigtigt, naar det er fremhævet fra flere Sider, baade af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og det ærede Medlem for Ribe, at Aarhus som Landsrettens Sæde fremtræder med Retskommissionens Autoritet. Det er ikke rigtigt. Man maa ikke overse, at den Gang Proceskommissionen foreslog Aarhus, var det Meningen, at Fyn skulde høre med til denne Landsret, og naar Fyn hørte med, vilde Aarhus selvfølgelig være mere centralt og bedre beliggende for denne Landsretskreds end Viborg. Men nu er ved Forhandlingerne her i Tinget Fyn blevet lagt hen, hvor det hidtil har været, til den østre Landsret, og saa taber den Betragtning hele sit Værd, at Kommissionen har udpeget Aarhus. Det var sket under ganske andre Forudsætninger, for et ganske anderledes beliggende Distrikt. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme mod det paagældende Ændringsforslag og for øvrigt anbefale Tinget at vedtage alle de Ændringsforslag, der ere stillede af mig eller

Udvalget eller af Udvalget og mig, men derimod ikke Ændringsforslaget Nr. 3 b, der er stillet af et meget lille Mindretal.

Formanden: Der er endnu indtegnet 6 Talere i denne Sag. Jeg anmoder hver enkelt om ikke at udtale sig vidtløftigere end strengt nødvendigt, det vil fremme Muligheden af at lade Juleferien indtræde ved Mødets Slutning i Morgens.

Anders Nielsen: Det skal være mig særlig kært at holde mig den ærede Formands Anmodning efterrettelig. Jeg kan gøre mit Foredrag saa meget kortere, som det falder umiddelbart efter, at den højtærede Justitsminister har talt. Jeg antager, at alle her i Tinget uden Hensyn til Partistandpunkt have modtaget Udvalgets Erklæring med Glæde, glædet sig over, at nu vare endelig de Tvistespørgsmaal, der have voldt saa megen Besvær og Fortræd, afgjorte og afgjorte paa en efter Omstændighederne særdeles lykkelig Maade. Jeg tror, at det er rigtigt, at det bliver sagt ogsaa fra et Medlem uden for Udvalget, og jeg hører til disse Medlemmers Kreds. Jeg udtaler min Paaskønnelse over for den højtærede Minister og det ærede Udvalg for, at deres Arbejde er løbet ud i dette udmærkede Resultat. Men saa meget mere beklager jeg, at 19 ærede Medlemmer ville søge at bryde den Enighed, som dette Samarbejde er et Udtryk for. Jeg beklager, at dette Ændringsforslag er fremkommet, allerede af den Grund, men ogsaa af en anden Grund, en almindelig Grund, som vi ikke bør forkaste, men tage al muligt Hensyn til. Det er uheldigt, hvis det skulde blive almindeligt her i Salen, at vi førte vore Forhandlinger paa den Maade, at man, naar et Spørgsmaal har været fremme til Afgørelse ved Hovedsagens 2den Behandling her og der har faaet en bestemt Afgørelse, om hvis Rigtighed i Henseende til Medlemmernes Standpunkt der ikke kan være Tvivl, og denne Afgørelse er i Overensstemmelse med Fagministerens og Udvalgets eller dog dets overvejende Flertals Standpunkt, ved 3die Behandling søger at ændre, rokke, omstøde denne Afgørelse. Man kan muligvis henvise til Fortilfælde, men det bliver ikke bedre, fordi man har gjort Fejl tidligere. Det er uheldigt at komme ind paa en saadan Vej. Det giver vore Forhandlinger her i Tinget en Karakter af Vaklen og Usikkerhed, som hverken Tinget eller de Interesser, det er sat til at varetage, er tjent med. Dette gælder ikke